

RECHTSPRAAK

Verantwoordingsorgaan pensioenfonds Tandtechniek dient enquêteverzoek in. Ondernemingskamer wijst verzoek af. Geen gegronde reden om aan juistheid beleid pensioenfonds te twijfelen.

Het Verantwoordingsorgaan van het pensioenfonds Tandtechniek heeft de Ondernemingskamer om een enquête verzocht. Het verantwoordingsorgaan heeft aan het verzoek ten grondslag gelegd dat er gegronde redenen zijn voor twijfel aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van de stichting en dat gelet op de toestand van de stichting onmiddellijke voorzieningen dienen te worden getroffen. Ter toelichting heeft het verantwoordingsorgaan – kort samengevat – het volgende naar voren gebracht: (1) het bestuur voldoet niet aan de wettelijke verplichting verantwoording af te leggen aan het verantwoordingsorgaan over het beleid en de wijze waarop dat is uitgevoerd; (2) het bestuur verstrekt niet de gevraagde schriftelijke informatie aan het verantwoordingsorgaan; en (3) het bestuur voldoet niet aan de wettelijk voorgeschreven procedures in besluitvormingstrajecten. De Ondernemingskamer is van oordeel dat het onderhavige verantwoordingsorgaan zijn rol ten opzichte van het bestuur en de raad van toezicht miskent en zijn taken en bevoegdheden op grond van de wet, de statuten en het reglement van het verantwoordingsorgaan te ruim opvat. Naar het oordeel van de Ondernemingskamer is het gebrekkige functioneren van het verantwoordingsorgaan en de verstoorde verhouding tussen het bestuur en de raad van toezicht enerzijds en het verantwoordingsorgaan anderzijds in overwegende mate te wijten aan de opstelling van het verantwoordingsorgaan zelf. Er zijn geen gegronde redenen om aan een juist beleid of een juiste gang van zaken bij de stichting te twijfelen.

Ondernemingskamer Hof Amsterdam

02-02-2018

ECLI:NL:GHAMS:2018:378

200.221.942/01 OK

Rechter: G.C. Makkink, A.M.L. Broekhuyjsen-Molenaar, M.M.M. Tillema, P.R. Baart, F. van der Wel

Advocaten: H. van Meerten, O.F. Blom

Wetsartikelen: 219 Pensioenwet

Trefwoorden: enquêteverzoek verantwoordingsorgaan, wanbeleid

Categorie: Medezeggenschap

Roepnaam: VO Tandtechniek

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Gedaagde heeft pensioen opgebouwd bij European Patent Office. WVPS van toepassing. Buitenlands pensioen. Geen zelfstandige aanspraak vrouw op pensioenaanspraak van pensioenuitvoerder.

Echtscheiding in 2005. Gedaagde heeft pensioen opgebouwd bij European Patent Office. Vrouw vordert akte van cessie evenredig deel ouderdomspensioen zodat zij rechtstreeks afdwingbare aanspraak verkrijgt op pensioenuitvoerder. Rechter constateert dat op buitenlands pensioen artikel 1 lid 8 WVPS van toepassing is. Eiseres heeft geen zelfstandig recht jegens pensioenuitvoerder. Geen verplichting voor gedaagde om mee te werken aan cessie, ook niet op grond van redelijkheid en billijkheid.

Rechtbank Den Haag

17-01-2018

ECLI:NL:RBDHA:2018:594

C/09/529857 / HA ZA 17-362

Rechter: B. Meijer

Advocaten: D.Th.J. van der Kleij; A.H. van Haga

Wetsartikelen: 1 lid 8 WVPS

Trefwoorden: verevening buitenlands pensioen, geen zelfstandige aanspraak vrouw op pensioenuitvoerder

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Buitenlands pensioen

RECHTSPRAAK

Vaststellingsovereenkomst wegens vroegpensioen. Beëindigingsvergoeding tot 60 jaar. Nadien verhoging wettelijke pensioenleeftijd naar 61 jaar. Vergoeding tot 60 jaar.

Werknemer van Energiebedrijf Aruba gaat op 55 jarige leeftijd met vroegpensioen. In de vaststellingsovereenkomst staat onder meer beëindigingsvergoeding tot 60 jaar. Nadien wordt de wettelijke pensioenleeftijd verhoogd naar 61 jaar. Op grond van het Haviltex-criterium is het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van mening dat de specifiek genoemde leeftijd van 60 jaar bedoeld is. Contract bevat uitsluiting artikel 6:258 BW. Die uitsluiting is nietig ex artikel 6:250 BW. Desondanks geen toepassing onvoorziene omstandigheden.

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

19-12-2017

ECLI:NL:OGHACMB:2017:163

EJ 674/16 – Ghis: 82664– H 176/17

Rechter: J. de Boer, D. Radder en F.V.L.M. Wannyn

Advocaten: G. de Hoogd, E.H.J. Martis

Wetsartikelen: 6:258 BW

Trefwoorden: uitleg vaststellingsovereenkomst, duur beëindigingsvergoeding

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Energiebedrijf Aruba

RECHTSPRAAK

Onjuiste informatie bij berekeningen en omzetting VUT-aanspraken in pensioen door pensioenfonds. Schending zorgplicht door pensioenfonds. Geen schade.

Volgens appellant heeft het pensioenfonds Aon in de Pensioenberekening 2008 een bindende toezegging gedaan over de wijze waarop VUT-aanspraken zouden worden omgezet in pensioen. Hof oordeelt dat pensioenberekening geen toekenning is van pensioenaanspraken maar administratieve handeling. Pensioenfonds heeft zorgplicht geschonden door te hoog bedrag te noemen. Dat is geen schade voor appellant. Hij heeft niet minder pensioen gekregen dan waar hij recht op had.

Hof Den Haag

09-01-2018

ECLI:NL:GHDHA:2018:1

200.199.142

Rechter: R.S. van Coevorden; M.J. van der Ven; J.M.T. van der Hoeven-Oud

Advocaten: T.J. Zuiderman, R.F. van der Ham

Wetsartikelen: 3:35 BW

Trefwoorden: zorgplicht pensioenfonds, onjuiste informatie, schade

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Pensioenfonds Aon

RECHTSPRAAK

Verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds PFZW verleent vrijstelling aan onderneming. Werknemer maakt bezwaar tegen vrijstellingsbesluit. Rechter oordeelt dat vrijstelling niet onrechtmatig is. Bestuursrechter oordeelt nog over afwijzing bezwaar.

Werknemer in dienst van ViaSana neemt deel aan pensioenregeling van werkgever. Bij besluit van 30 december 2015 heeft PFZW aan onderneming ViaSana vrijstelling verleend van verplichte deelneming in PFZW voor al haar werknemers van 1 januari 2007 tot 1 januari 2017 (het vrijstellingsbesluit). Werknemer maakt (bestuursrechtelijk) bezwaar en vordert deelname aan PFZW en premieafdracht/schadevergoeding van ViaSana. Rechter wijst vorderingen af. Geen onrechtmatigheid, bestuursrechtelijk oordeel volgt nog.

Rechtbank Midden-Nederland

24-01-2018

ECLI:NL:RBMNE:2018:263

5704991

Rechter: P. Krepel

Advocaten: A.F. Wilson, E. Lutjens, J. de Bruin

Wetsartikelen: 6 Vrijstellingsbesluit, 7 Vrijstellingsbesluit, 6:162 BW

Trefwoorden: vrijstelling, rechtmatigheid, formele rechtskracht

Categorie: Verplichtstelling en vrijstelling

Roepnaam: ViaSana

RECHTSPRAAK

Verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds PFZW verleent vrijstelling aan onderneming. Werknemer maakt bezwaar tegen vrijstellingsbesluit. Bezwaar volgens rechtbank terecht niet-ontvankelijk verklaard wegens termijnoverschrijding.

Bij besluit van 30 december 2015 heeft PFZW aan een onderneming vrijstelling verleend van verplichte deelneming in PFZW voor al haar werknemers van 1 januari 2007 tot 1 januari 2017 (het vrijstellingsbesluit). Bij besluit van 4 juli 2017 (het bestreden besluit) heeft PFZW het bezwaar van eiseres – werknemer van de onderneming – tegen het vrijstellingsbesluit niet-ontvankelijk verklaard wegens termijnoverschrijding. Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. De rechtbank oordeelt dat een belanghebbende die niet door middel van kennisgeving of publicatie op de hoogte is gesteld van een op de juiste wijze bekendgemaakt besluit, in beginsel binnen twee weken nadat hij van het bestaan van het besluit op de hoogte is geraakt daartegen dient op te komen. Dat is niet gebeurd en daarom heeft PFZW het bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Rechtbank Rotterdam

15-02-2018

ECLI:NL:RBROT:2018:999

AWB - 17 _ 4836

Rechter: B. van Velzen

Advocaten: A.F. Wilson, E. Lutjens, J. de Bruin

Wetsartikelen: 1:2 Awb, 6:11 Awb

Trefwoorden: belanghebbende, vrijstellingsbesluit, termijnoverschrijding

Categorie: Verplichtstelling en vrijstelling

Roepnaam: Derde-belanghebbende bij vrijstelling

RECHTSPRAAK

Man en vrouw zijn in gemeenschap van goederen getrouwd en gescheiden in 1993. Pensioen is niet verdeeld. Rechtbank oordeelt dat vrouw aanspraak maakt op deel pensioen. Geen verjaring of rechtsverwerking.

Man en vrouw zijn in gemeenschap van goederen getrouwd en gescheiden in 1993. Voor echtscheiding heeft de advocaat van de vrouw aan de man verzocht om stukken bij ABP op te vragen. Man heeft dat geweigerd. Vrouw wil alsnog verdeling pensioen. Man meent dat pensioenrechten niet vergeten zijn maar dat vrouw heeft ingestemd met een verdeling die inhoudt: behoud pensioen voor hem en voor haar de inboedel en de auto. Geen wilsovereenstemming volgens rechtbank. Evenmin sprake van verjaring en rechtsverwerking volgens rechtbank. Man wist dat dit punt nog openstond. Vrouw is voor pensioendatum bij man langs geweest met papier ABP.

Rechtbank Gelderland

24-01-2018

ECLI:NL:RBGEL:2018:454

321568

Rechter: M.J.C. van Leeuwen

Advocaten: J. Boeijink, P. van Dolderen

Wetsartikelen: 3:178 BW

Trefwoorden: verdeling ouderdomspensioen scheiding uit 1993 , verjaring, rechtsverwerking

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Echtscheiding 1993

RECHTSPRAAK

Verzoeken van ondernemingen om vrijstelling verplichte deelneming in PFZW afgewezen. Aangevoerde omstandigheden niet van dermate bijzondere aard dat PFZW vrijstelling op vrijwillige basis moet verlenen. Beroep op gelijkheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel slaagt niet.

Drie ondernemingen verzoeken op 23 november 2016 vrijstelling van verplichte deelname aan PFZW. PFZW weigert vrijstelling te verlenen omdat niet is voldaan aan de vrijstellingsvoorwaarden van artikel 6 Vrijstellingsbesluit. Er zijn geen bijzondere omstandigheden om af te wijken van het restrictieve beleid om vrijstelling te verlenen. Rechter stelt vast dat vrijstelling van artikel 6 Vrijstellingsbesluit discretionaire bevoegdheid is waar terughoudende toetsing past. Geen bijzondere omstandigheden om af te wijken van restrictief beleid aanwezig. Beroep op gelijkheidsbeginsel slaagt evenmin. PFZW is bevoegd om vrijstellingsbeleid aan te scherpen. Geen gelijke gevallen en ondernemingen hebben geen andere pensioenvoorziening getroffen. Beroep op vertrouwensbeginsel slaagt niet. Geen schriftelijk bewijs voor toezegging vrijstelling. Beroep ongegrond.

Rechtbank Midden-Nederland

24-02-2018

ECLI:NL:RBMNE:2018:832

5704991

Rechter: B. van Velzen

Advocaten: A. Achbab, E. Lutjens

Wetsartikelen: 6 Vrijstellingsbesluit; 7 Vrijstellingsbesluit

Trefwoorden: vrijstelling, discretionaire bevoegdheid, gelijkheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel

Categorie: Verplichtstelling en vrijstelling

RECHTSPAAK

Werkneemster eist primair nakoming van de pensioenovereenkomst van 2003 tot 2015 en subsidiair schadevergoeding. Volgens haar heeft de werkgever te weinig pensioenpremies betaald en is hij uitgegaan van een te laag pensioengevend salaris. De kantonrechter oordeelt (1) dat een groot deel van de premievorderingen verjaard is op grond van artikel 3:308 BW en (2) dat sprake is van een onrechtmatige daad. De verjaringstermijn daarvoor start bij bekendheid van de schade in 2014 (art. 3:310 BW). De kantonrechter wijst de vordering van schadevergoeding toe.

Werknemer was in dienst van Bergwerff Assurantiën van 1 april 2003 tot 1 maart 2015 als commercieel medewerkster. Bergwerff is een pensioenovereenkomst aangegaan met werkneemster op basis van een pensioenvoorstel van een verzekeraar. Dat voorstel was gebaseerd op een beschikbare premiesysteem voor afdekking van pensioenaanspraken door verzekeringen op kapitaalbasis. Het pensioengevend salaris bedroeg 12,96 x het vaste brutomaandsalaris. De franchise werd jaarlijks bepaald en de hoogte van de premie was afhankelijk van de leeftijd volgens een staffel. Volgens werkneemster heeft de werkgever te weinig pensioenpremies betaald en is hij uitgegaan van een te laag pensioengevend salaris. Zij eist primair nakoming van de pensioenovereenkomst van 2003 tot 2015 en subsidiair schadevergoeding. De werkgever betwist dat hij meer premies is verschuldigd dan een vaste premie. Verder beroept hij zich op verjaring. De kantonrechter oordeelt dat de uitleg van de pensioenovereenkomst meebrengt dat de werkgever de pensioenovereenkomst niet correct is nagekomen en meer premies is verschuldigd. Ten aanzien van de premies oordeelt de kantonrechter dat de verjaringstermijn ex artikel 3:308 BW van vijf jaar na opeisbaarheid van toepassing is. Een groot deel van de premies is verjaard. De kantonrechter oordeelt dat de werkgever een onrechtmatige daad heeft begaan ex artikel 6:162 BW. De daaruit voortvloeiende verjaringstermijn van 5 jaar na bekendheid met de schade (2014) brengt mee dat de vordering voor schadevergoeding toewijsbaar is.

Rechtbank Rotterdam
09-02-2018
ECLI:NL:RBROT:2018:697
5590176
Rechter: R.J. van Boven

Advocaten: J.H. Beek

Wetsartikelen: 6:162 BW; 3:310 BW

Trefwoorden: uitleg hoogte premie, verjaring nakomingsvordering, toewijzing schadevergoeding
onrechtmatige daad

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Bergwerff Assurantiën

RECHTSPRAAK

Kernvraag is of een verhuurbedrijf van steigers verplicht moet deelnemen aan het bedrijfstakpensioenfonds in de bouw. Het hof oordeelt dat de werkgever niet in hoofdzaak activiteiten verricht in de sector bouwnijverheid.

Alumont houdt zich bezig met verkoop, verhuur en montage van klim- en steigermaterialen, hangbruginstallaties en bouwbenodigdheden. Het bedrijfstakpensioenfonds bouw meent na bureauonderzoek en veldonderzoek dat Alumont verplicht moet deelnemen en vordert bijna 208.000 euro. Het hof concludeert dat Alumont niet onder de verplichtstelling valt. Alumont is in overwegende mate gericht op de verhuur van steigerelementen aan derden en niet op productie of dienstverlening voor derden van bouwactiviteiten.

Hof Amsterdam

30-05-2017

ECLI:NL:GHAMS:2017:2052

200.189.642/01

Rechter: W.H.F.M. Cortenraad, R.J.F. Thiessen, S.F. Schütz

Advocaten: E.H.J. Slager, M.C. Hoogendam

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling verplichtstelling

Categorie: Uitleg, verplichtstelling

Roepnaam: Alumont

RECHTSPRAAK

Geschil of vennootschap na verkoop jegens voormalige directeur-grotaandehouder nog backserviceverplichtingen heeft op grond van diens (aanvullende) arbeidsovereenkomst en de koopovereenkomst. Hof oordeelt dat werknemer onvoldoende heeft onderbouwd dat hij erop mocht vertrouwen dat de arbeidsovereenkomst en de aanvullende arbeidsovereenkomst vennootschap 2 verplichtten tot een backservice over de jaren 1984-2000.

Appellant was samen met twee anderen tot 31 mei 2001 dga van vennootschap x (100% aandeelhouder van vennootschap y). Hij had sinds 1984 een arbeidsovereenkomst met vennootschap y. Bij koopovereenkomst van 18 april 2001 zijn de aandelen van vennootschap x verkocht aan vennootschap z. In artikel 7.4 van de koopovereenkomst staat een regeling over de betaling aan een verzekeringsmaatschappij van het in vennootschap y opgebouwde pensioen in eigen beheer. Vennootschap y is door betaling bevrijd van aansprakelijkheid voor pensioentoezeggingen jegens verkopers. Bijlage 5 van de koopovereenkomst is een arbeidsovereenkomst van 17 april 2001 tussen vennootschap x en appellant. Daarin staat dat hij met terugwerkende kracht tot 1 januari 2001 voor drie jaar in dienst is getreden van vennootschap x en dat die vennootschap de pensioenverplichtingen van vennootschap y jegens appellant zal voortzetten volgens een annex, getiteld aanvullende arbeidsovereenkomst). Inzet van de door de Hoge Raad terugverwezen procedure is of vennootschap x nog backserviceverplichtingen heeft jegens appellant. Het hof oordeelt dat onvoldoende is onderbouwd dat de arbeidsovereenkomst en aanvullende arbeidsovereenkomst de vennootschap verplichtten tot een backservice over de jaren 1984-2000. Conclusie is dat onvoldoende is aangevoerd dat hij afspraken heeft gemaakt die afwijken van artikel 7.4 van de koopovereenkomst.

Hof Den Bosch

13-02-2018

ECLI:NL:GHSHE:2018:599

200.209.786_01

Rechter: M. van Ham, J.P. de Haan, A.A.H. van Hoek

Advocaten: G.E. Star Busmann, A.J. van Bergen

Trefwoorden: uitleg, pensioenverplichtingen uit arbeidsovereenkomst dga, koopovereenkomst

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Geldigheid melding betalingsonmacht aan PFZW. Geen hoofdelijke bestuurdersaansprakelijkheid voor periode na melding. Wel aansprakelijkheid voor periode vóór melding en na volledige hervatting premiebetalingen.

MC Amstelveen is verplicht aangesloten bij PFZW. In februari 2013 meldt zij betalingsonmacht bij PFZW. Partijen hebben getracht een betalingsregeling te treffen van februari 2013 t/m augustus 2014. Van december 2014 t/m januari 2016 heeft MC Amstelveen de premies voldaan. In januari 2016 is volgens MC Amstelveen opnieuw een melding betalingsonmacht gedaan aan PFZW. Het pensioenfonds heeft facturen verstuurd die tot zo'n 388.000 euro onbetaald zijn gebleven. MC Amstelveen is op 23 mei 2016 failliet verklaard. Het pensioenfonds heeft eiser als bestuurder van MC Amstelveen hoofdelijk aansprakelijk gesteld en een dwangbevel uitgevaardigd. Eiser vordert een verklaring voor recht dat hij niet aansprakelijk is en voorts opheffing van diverse door het pensioenfonds gedane beslagen. De kantonrechter oordeelt dat de melding betalingsonmacht van februari 2013 tijdig en juist is tot en met december 2015. De melding van januari 2016 is volgens PFZW niet ontvangen en niet geldig. Er is geen sprake van kennelijk onbehoorlijk bestuur. Eiser is aansprakelijk voor de facturen uit de periode vóór de melding in februari 2016 en voor de factuur van februari 2016 (circa 63.000 euro). Geen opheffing beslagen.

Rechtbank Noord-Holland

14-02-2018

ECLI:NL:RBNHO:2018:1426

5219905 CV EXPL 16-6235

Rechter: M.T. Hoogland

Advocaten: A. Achbab, R.J.G. van Brakel, G.N. Creighton

Wetsartikelen: 23 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: bestuurdersaansprakelijkheid, premiebetaling, melding betalingsonmacht

Categorie: Verplichtstelling en vrijstelling

Roepnaam: MC Amstelveen

RECHTSPRAAK

Werkneemster eist voortzetting van haar pensioenopbouw van 62 tot 65 jaar en schadevergoeding wegens te laag pensioen wegens niet doorgeven salarisgegevens aan verzekeraar. Kantonrechter wijst vordering pensioenopbouw af en schadevergoeding toe. Geen verjaring.

Gepensioneerde ex-werkneemster eist voortzetting van haar pensioenopbouw van 62 jaar (2007) tot 65 jaar (2010). Ze eist eveneens schadevergoeding omdat werkgever onjuiste gegevens aan verzekeraar heeft doorgegeven, waardoor ze een lager pensioen heeft ontvangen. Daarnaast vordert zij betaling van ten onrechte ingehouden pensioenpremies van 62 tot 65 jaar. Gedaagden beroepen zich op verjaring. De kantonrechter oordeelt dat op grond van het pensioenreglement opbouw na 62 jaar niet mogelijk was. Eiseres heeft geen recht op opbouw van pensioen in die periode. Het pensioen van eiseres is ten onrechte berekend op basis van salaris en oude parttimefactor. Gedaagde heeft geen actuele salarisgegevens meer doorgegeven en is schadeplichtig. Beroep op verjaring slaagt niet omdat onvoldoende is onderbouwd dat eiseres bekend was met schade vijf jaar voor dagvaarding.

Rechtbank Midden-Nederland

14-02-2018

ECLI:NL:RBMNE:2018:647

5247574 AC EXPL 16-3014

Rechter: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: P.F.M. Deijkers, F. Prins

Wetsartikelen: 3:310 BW

Trefwoorden: uitleg, schadevergoeding, verjaring

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Jardin vordert verklaring voor recht dat zij niet onder verplichtstelling bedrijfstakpensioenfonds Meubelindustrie valt. Hof oordeelt dat werkgever in hoofdzaak activiteiten verricht in de meubelindustrie.

Jardin houdt zich onder meer bezig met de productie en verkoop van kunststof tuinmeubilair en aanverwante artikelen. Zij vordert een verklaring voor recht dat zij niet onder de verplichtstelling van het bedrijfstakpensioenfonds Meubelindustrie valt. Jardin stelt dat haar bedrijf naast tuinmeubilair veel andere spuitgietproducten maakt. Volgens de verplichtstellingsbeschikking valt een onderneming onder de werkingssfeer die zich in hoofdzaak met werkzaamheden in de meubelindustrie bezighoudt. Dat is het geval wanneer het aantal daarbij betrokken werknemers groter is dan het aantal werknemers betrokken bij andere activiteiten. Jardin stelt dat slechts een beperkt aantal werknemers zich bezighoudt met de productie van tuinmeubilair. Het hof oordeelt dat Jardin onder de werkingssfeer valt. Jardin heeft nagelaten voldoende inzicht te verstrekken in het aantal en de werkzaamheden van de resterende groep werknemers, die zich volgens Jardin bezighouden met activiteiten die niet onder de werkingssfeer vallen.

Hof Amsterdam

23-01-2018

ECLI:NL:GHAMS:2018:230

200.207.001/01

Rechter: C.M. Aarts, A.M.A. Verscheure, D. Kingma

Advocaten: I.M.C.A. Reinders-Folmer, S. Leurink

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling verplichtstelling, in hoofdzaak-criterium

Categorie: Uitleg, verplichtstelling

Roepnaam: Jardin

RECHTSPRAAK

Geen nabestaandenpensioen voor partner nadat ernstig zieke deelnemer heeft nagelaten te kiezen voor uitruil ouderdomspensioen in nabestaandenpensioen. Geen schending zorgplicht pensioenuitvoerder.

Dienstverband van mevrouw bij onderwijsinstelling eindigt per 1 september 2014. Op 5 juli 2014 is zij getrouwd met eiser. Zij overlijdt nadien als gevolg van een ernstige ziekte. Eiser komt volgens een brief van 17 juni 2015 van ABP niet in aanmerking voor nabestaandenpensioen. ABP zou bij brief van 3 november 2014 mevrouw al hebben geïnformeerd dat zij kenbaar moest maken of zij een deel van haar keuzepensioen wilden uitruilen voor nabestaandenpensioen. Eiser maakt bezwaar en stelt onder meer dat zijn partner de brief niet heeft gezien en wegens haar ziekte ook niet in staat was daarop te reageren. Hij vordert betaling van het nabestaandenpensioen en voert aan dat ABP de zorgplicht heeft geschonden en de hardheidsclausule had moeten toepassen. De kantonrechter oordeelt dat op grond van de jurisprudentie het ervoor moet worden gehouden dat de UPO's namens ABP correct zijn verzonden en ontvangen, ook omdat eiser niet heeft toegelicht waarom hij de UPO's voorzien van barcode door hem in het geding heeft kunnen brengen. In de UPO's van 2013 en 2014 staat duidelijk vermeld dat het nabestaandenpensioen voor eiser nihil zou zijn en dat de deelnemer bij uitdiensttreding kan kiezen voor uitruil van ouderdomspensioen in nabestaandenpensioen. De vorderingen van eiser worden afgewezen.

Rechtbank Limburg

21-02-2018

ECLI:NL:RBLIM:2018:1638

6003371\CV EXPL 17-4283

Rechter: W.E. Elzinga

Advocaten: L. Hellinga, E. Lutjens

Wetsartikelen: 39 Pensioenwet, 3:37 BW

Trefwoorden: zorgplicht pensioenuitvoerder bij uitruil pensioen

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Zorgplicht ABP

RECHTSPRAAK

Wijziging van onvoorwaardelijke indexatie naar voorwaardelijke indexatie in 2007? Welbewuste instemming werknemer door formulier met keuze achterlaten pensioen bij Zwitserleven. Schending klachtplicht.

Werknemer is van 1976 tot 2016 in dienst geweest van Halliburton. Tot 2007 heeft hij deelgenomen aan de gematigde eindlooppensioenregeling die was ondergebracht bij Zwitserleven. In 1994 is de pensioenregeling gewijzigd en onvoorwaardelijke indexatie ingevoerd. In 2007 is de pensioenregeling gewijzigd naar een beschikbare premiereregeling bij ASR. Bij keuze voor achterlaten opgebouwd pensioen bij Zwitserleven heeft Halliburton meerdere voorlichtingsbijeenkomsten en brieven geschreven waarin staat dat indexatie bij Zwitserleven voorwaardelijk is en afhankelijk van winst. Door via een voorbehoudloos formulier op 23 april 2007 te kiezen voor achterlaten opgebouwd pensioen bij Zwitserleven heeft werknemer welbewust ingestemd met voorwaardelijke indexatie. Hof meent eveneens dat werknemers door pas in 2013 (6 jaar later) Halliburton aan te spreken niet binnen bekwame tijd heeft geprotesteerd ex artikel 6:89 BW.

Hof Amsterdam

17-10-2017

ECLI:NL:GHAMS:2017:4223

200.176.263/01

Rechter: D. Kingma, W.H.F.M. Cortenraad A.M.A. Verscheure

Advocaten: E. Luttjens, A.A.M. Broos

Wetsartikelen: 6:217 BW; 6:89 BW

Trefwoorden: wijziging, indexatie, klachtplicht

Categorie: Wijziging, indexatie

Roepnaam: Halliburton II

RECHTSPRAAK

***Werkgever wijzigt eenzijdig pensioenovereenkomst met werknemers.
Gefaseerde invoering werknemersbijdrage 30 procent. Onvoldoende
zwaarwegend belang voor wijziging ondanks instemming OR.***

Werkgever wijzigt eenzijdig de pensioenovereenkomst met zijn werknemers. Hij voert gefaseerd een werknemersbijdrage in van 10 procent in jaar 1, 20 procent in jaar 2 en daarna 30 procent en eenmalige compensatie van € 100 bruto. De werkgever krijgt instemming van de groepsondernemingsraad. Jegens de werknemers beroept hij zich op een eenzijdig wijzigingsbeding. De kantonrechter heeft geoordeeld dat de werkgever een voldoende zwaarwegend belang heeft. Het hof oordeelt onder verwijzing naar wetsgeschiedenis en aan de hand van financiële stukken dat de werkgever onvoldoende zwaarwichtig belang heeft voor invoering van de werknemersbijdragen, ondanks instemming van de OR.

Hof Den Bosch

20-02-2018

ECLI:NL:GHSHE:2018:685

200.189.886_01

Rechter: M. van Ham, R. Cremers, A.W. Rutten

Advocaten: H.J.M Smelt, E.V.C. Savelkoul

Wetsartikelen: 7:613 BW

Trefwoorden: eenzijdige wijziging pensioenovereenkomst, invoering werknemersbijdrage, onvoldoende zwaarwegend belang

Categorie: Wijziging